

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Quotidiana Christiani Militis Tessera

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1710

17. Dies Julii. Intelligentia est, per quam animus prospicit ea, quæ sunt.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45477

17. DIES JULII.

Intelligentia est, per quam animus prospicit ea, quæ sunt. Cicero de finib.

I. Prudens non tantum præterita respicit, quod obtinet beneficio Memoriae, sed & præsentia inspicit, quod acquirit præsidio Intelligentiæ. Est autem Intelligentia, cognitio præsentium, & rerum, de quibus agitur, clara præceptio; sine qua præstans illud iudicium fieri nequit. Quare intelligens est, non tantum res leviter aspicere, quod & brutæ pecudes faciunt; sed inspicere, imò accuratè introspicere; quia intelligentia, est intima negotii præsentis introspectio; sive attenta, non oscitans, aliòvè aversa rerum præsentium æstimatio. Itaque vir prudens & intelligens ex apertis obscura æstimat; ex parvis magni, ex proximis remota, ex partibus tota. Hoc autem illustre fulgentis animi jubar, quo intima quæque, & abditissima Intellectui pateant, & ex recessu in aspectum prodeant; non potest ab alio, quàm à Sole Justitiæ derivari: potest tamen hæc acies Intellectus acui cote seriæ, & crebræ considerationis; sed imprimis, maximo opere laborandum est, ne istud lumen ab eo, qui illuminat omnem hominem venientem in hunc mundum, animo infusum, vel sensim minuatur, vel penitè extingatur. Hoc facile cavebis; si, quanta sit dignitas Intellectus, percipias.

II. D. Chrysostomus Intellectum confert cum oculo.

(a) Quod oculus est corpori, hoc Intellectus est anime.

M m 4

Sicut

(a) In c. 6. Matth. 21.

Sicut postquam corporalium oculorum lumen extinguitur; etum est; pleraque iam membra usum, & officio destituta sunt: ita & mente cæcata, innumeris malis vitæ scatebit. Qui videt, & in videndo est perspicax, centena pericula oculorum subsidio declinabit. Si hostem veam videat, declinant pedes, ne incidant; si hostem tergore videat insequentem ferro, fugit, ut mortem effugiat: paries, vel arbor ei opponitur? cavet, ne impingat: currus, vel equus ei occurrit? deflectit, ne collidatur. Denique plurimis, ac præsentissimis se periculis eximit, tum præsidio lucis, tum obsequio oculi. Verò, si sol occidat; si lux se subtrahit; si densæ incumbant cælo tenebræ, & opaca nox terram involvat, quoties ruet, impinget, allidetur, & tandem collidetur? Nullum ei officium possunt præstare pedes, qui nescit quò vadit; nec manus, quia ignorat, quid tangat; nec lingua, quia dubitat, quem alloquatur. Eadem, & majora incurris damna, dum animæ lucidus ille Sol, deserit horizontem Intellectus, mentis occidit. Pedes intrant per viam illam latam, que ducit ad interitum; manus concinnant iniquitates, texunt aranearum telas: os bibit calicem illuminationis retricis Babylonice plenum luxuriâ, & abominabile. Hinc benè eodem loco Chrysostomus: *Quando lucerna extinguitur; quando gubernator mergitur; quando Dux ipse captivus, quæ tandem obedientiam supererit spes salutis? Ita si occidamus istum oculum, quo aliis quoque debemus lumen inferre; unde ipsi poterimus aspicere?*

III. Attende, quantus subindè error contingat in tenebris. Cleonice Byzantia Virgo, noctu ad Paulinæ Lacedæmoniorum Ducis cubiculum aliquantulum

Junius
terius, qu
gestans,
offendit
lumine c
exillit, in
bris pot
vit. Exi
noctis, c
conjiat
lus luci
conclan
tunc sup
luce Int
cadas in
et & co
pollet il
quidam
nimia p
pervacu
dam est
tantur v
penetra
cleum. I
nium re
quomo
cus Am
Quisqu
Non p
gust
teri

Junius. Terius, quam constitutum erat, veniens, manu lumen gestans, quod à custodibus acceperat; cùm pedem offendisset, & non sine strepitu, ad terram extincto lumine concidisset; Pausanias experrectus, è strato exiit, insidias veritus, cubiculique ostium, ut in tenebris poterat, petens, Cleonicem gladio transverberavit. Extincto lumine, extincta est vita. Debet tenebris noctis, quod tam citò diem obierit. Proximus es, ut conjiciaris in tenebras exteriores; dum desinis esse filius lucis. Dum à carnifice, reo clauduntur oculi velo conclamatum est, tunc imminet vertici gladius; nihil tunc superest, quàm ut minuatur capite. Sic extinctâ luce Intelligentiæ, es in præsentissimo periculo, ne cadas in foveam. Quisquis est rationis particeps, idem est & compos Intellectus: sed non quivis Intellectus pollet illâ, de qua hîc ago, Intelligentiâ. Sunt enim quidam, qui sive ex hebetudine, & stoliditate; sive ex nimia præcipitatione, & instabilitate mentis, non pervadunt propositiones, de quibus pronuntian- dum est: hærent in earum extrema cute, non scrutantur viscera, stant solum in vestibulo, non adeunt penetralia, tangunt corticem, non perungunt ad nucleum Intellectus, ut polleat intelligentiâ, faciat omnium rerum anatomiam; videat, quid res sint, non quomodo appareant; nec fit rerum judex, qui est cæcus Amor: quia

Quisquis amat cervam; cervam putat esse Minervã.

18. DIES JULII.

Non parva pars scientiæ est; scienti conjungi. *S. August. Conc. 2. in Psal. 36.*

M m 5

I. Do-